

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 91.

V Ljubljani, v petek 20. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 19. aprila.

Budgetna razprava.

(Četrti dan.)

Včeraj je govoril generalni govornik levičarjev pl. Plener skoraj dve uri, in je prišel naš generalni govornik profesor Šuklje še le danes na vrsto, kar mu je prišlo jako prav. Imel je namreč priliko čez noč dobro proučiti Plenerjev govor in se danes z njim prav obširno pečati. Posvetil mu je prvi del svojega poldrugo uro trajajočega govora in dokazoval, da Plenerjeve številke in trditve niso bile povsem resnične. V drugem delu svojega govora je pretresal državni proračun sam in s številkami pojasnoval, da se je državno gospodarstvo zdatno zboljšalo, odkar je desnica na krmilu. Omenjal je tudi novih davkov in vladi priporočal, naj ne misli dohodkov, ki jih obeta spiritalni davek, rabiti samo za vojaštvo, ampak naj se z njimi kaj stori za dosedaj zanemarjene dežele, med katerimi ste v prvi vrsti Kranjska in Dalmacija. V tretjem delu je povdarjal posebne potrebe in zahteve slovenskega naroda in priznaval, da si justični minister prizadeva biti pravičen tudi Slovencem, da se je na Kranjskem nekaj storilo, da je pa na Štajerskem, Koroškem in Primorskem ostalo vse pri starem, in da so tudi pridobitve na Kranjskem malo vredne, ako zginejo Slovenci iz omenjenih dežel, ker potem pridejo na vrsto tudi Slovenci na Kranjskem. Posebno ostro je prijemal učnega ministra Gautscha, ki pa ni bil v zbornici, in o katerem je rekel, da je s svojim ravnanjem rodil več radikalcev med Čehi in Slovenci, kakor najgibčnejši agitator, kakoršen je n. pr. dr. Gregor. V zadnjem delu je prav uspešno in srečno zavračal nekatere trditve nasprotnih govornikov ter sklepal z željo, naj ministerstvo popusti polovičarstvo. Proti drugim ministrom sicer desnica nima posebnih pomislov, kakor proti naučnemu ministru, ki ga pa nobena stranka ne mara. Med govorom so bili slišati pogosti dobro-klici, na konci pa je govorniku donelo ploskanje in živahna pohvala. Vse stranke na desnici so bile zadovoljne z izvrstnim govorom,

ki je dobro izražal mnenje in politične nazore na desnici. Govor sam Vam pošljem jutri po stenografičnem zapisniku, da ga objavite v prevodu.

Za njim so sledili dejanski popravki; najprej je južno-tirolski poslanec Bertolini nekaj popravil, pa nisem slišal kaj, ker ni bilo čuti nobenega glasú, ampak so se majale samo ustnice njegove v znamenje, da govori. Potem je dalmatinski poslanec Borčić zavračal dr. Magga, ki je trdil, da so vspehi sedanje vlade jako slabi, ker je bil poslanec Bakotič izmed narodne večine dalmatinskega zbora stavljal predlog, naj se vpelje rusčina kot obligaten predmet na srednjih šolah v Dalmaciji. Borčić je rekel, da Bakotič ne spada k narodni večini deželnega zbora, ampak je samotarec, ki hodi po svojih potih. Sicer pa je že predsednik deželnega zbora vso to reč pojasnil v „N. Fr. Pr.“ in čuditi se mora, da je mogel dr. Magg, ki imenovan list gotovo marljivo prebira, ponavljati to neresnično trditve.

Tretji je govoril grof Hohenwart, kateremu je pl. Plener oponašal, kakor da bi iz prijaznosti do vlade nalašč tako sestavljal računske sklepe, da so razvidni preostanki. Hohenwart je odločno zavračal to natančevanje sklicevaje se na svoje 43letno vestno službovanje in obžaloval, da se je budgetna razprava tako zasukala, da noben poslanec ni varen pred zasramovanjem. Živahna pohvala je sledila tem besedam, ki so pa med levičarji našle burne ugovore. Ko je izgovoril Steinwender, ki je pobijal nekatere od finančnega ministra omenjene številke gledé davkov na Koroškem, oglašil se je precej Plener, da bi odgovarjal Hohenwartu, pa mu družega ni mogel očitati, kakor da je govoril precej razdraženo. Kako bi tudi ne bil, ko je Plener tako surovo napadal njegovo poštenje! Dalje mu je očital, da predsednik najvišjega računskega urada ne bi smel biti poslanec, in je skušal zavračati tudi trditve Šukljejeve, češ, da je vse res, kar je rekel, in da ima Šuklje samo gledé hranilničnih posojil prav, ali tudi v tem je bil jako površen in gotovo mu je delo jako težko, da mu je moral v eni reči celó naravnost prav dati.

Pri končni besedi poročevalca dr. Mattuša je bilo glasovanje, pri katerem je bilo z veliko večino sklenjeno pričeti posebno razpravo. Nasproti so glasovali nemški klub in mladočeški poslanci; obseleli so tudi mnogi Nemško-avstrijci, med njimi Herbst, Plener itd., ali nalašč ali iz lenobe, ker se jim ni ljubilo vstati. Kdo vé?

Pri posebni razpravi je bil grof Lažanski vpisan pri potrebnosti za najvišji dvor. Iz prva se je bil oglasil proti dotični točki, vsled prigovarjanja predsednikovega se je vpisal vsaj kot govornik za njo, danes pa je vendar molčal, ker je sploh navada, da se pri troških za najvišji dvor in za kabinetno pisarno ne govori. Menda bo pri kateri drugi priliki zbornici razodel, kaj ga peče.

Pri troških za državni zbor so govorili štirje govorniki: Bareuther, Türk, mladočeški poslanec grof Kaunice in dunajski demokrat doktor Kronawetter. Dotični proračun pa bode zaradi tega vendar le odobren.

„Matica Slovenska“

Tajnikovo letno poročilo o delovanju odborovem v dóbi od 1. aprila 1887. do 31. marca 1888. I.

„Matica Slovenska“ zvršila je pred kratkim 24. leto svojega obstanka. Kar se posebej tiče zadnjega leta društvene dóbe, o katerem mi je po odborovem naročilu naloga danes zboru poročati, smemo biti z njim zadovoljni, bodisi že na znotraj, bodisi na zunaj. Odbor, ki stoji društvu na čelu, trudil se je po moči ustrezati zahtevam društvnikov, nikoli kreniti s poti, ki mu je znajavajo pravila, in dosežati namen, ki mu ga ona narekajo. Sestavljen je bil v bistvu tako, kakor poprej: predsednik mu je bil zopet g. prof. Maru, I. podpredsednik prof. Levec, II. podpredsednik postal mu je mestni župan Grasselli; blagajnik mu je bil šestnajstič Ivan Vilhar, pregledovalec društvenih računov Luka Robič, ključarja A. Praprotnik in F. Stegnar, overovatelja sejnih zapisnikov A. Kržič in I. Šubic in pravdni zastopnik dr. I. Tavčar.

LISTEK.

Kaj se prinese iz krčme domov.

(Spisal Izidoro Mullois. — Prevel iz laščine Fr. Vice Ivanac.)

VI.

Nasledki brezmerne pijančevanja niso samo revščina, propad gospodarstva itd., ampak tudi nepoštenost, sramota družine, večkrat tudi nesrečna smrt. Poslušajte vzgled, kaj napravi krčma.

„Lepe reči se čujejo o tebi, moj Jože; ti si se danes še le pozno v jutru priklatil domov in mislim ne prav trezen. Pazi, ljubi moj! Slišal sem že večkrat, da ponočuješ; če boš tako nadaljeval, v kratkem boš velik pijanec.“

Pijanec? — bi s strahom in zavzetjem vprašal tisti, ki bi se mu stavilo tako vprašanje.

Ta razgovor sta imela neki mladeneč v 22. letu in bogat trgovec, pri katerem je služil. Trgovec je imel navado, da je šel vsak dan po dokončanem delu na pristavo. Njegov pomočnik pa je porabil ves prosti čas v to, da je s svojimi tovariši po krčmah igral in popival.

Resne besede njegovega gospodarja in žalostni nasledki tacega življenja, ki mu jih je slikal, pripravili so ga k temu, da je obetal poboljšati se. A za malo dni začel je po svoji stari navadi delati le bolj skrito. Pa kolikor bolj je pil, toliko močnejša je bila njegova strast; vsak večer se je po dokončanem delu zaprl v sobo in pil tam škodljivo pijačo.

Neki dan je imel zelo važen opravke za svojega gospodarja v mestu. Tam se je udal svoji strasti in se ni vrnil tisti dan domov. Še le drugo jutro pride na svoje mesto, ravno ob tistem časi, ko je imel trgovec navado priti s svoje pristave. Izgovor za včerajšnji izostanek si je dobro izmislil, pa trgovec je že vse vedel, kaj se je včeraj zgodilo ter mu je rekel:

„Ne trudi se lagati; jaz vem vse, in ti vidiš, da se je vse tako zgodilo, kakor sem ti prej povedal; precej se poberi iz moje hiše, ker jaz ne morem izročiti svojega blaga v roke tacemu človeku, kakor si ti.“

„Gospod, odgovori mladeneč razžaljen, vi imate sicer pravico soditi moje obnašanje, ali mojega poštenja se ne smete dotakniti!“

„Jaz ne dvomim o tvojem dosedanjem poštenju, pa jaz moram gledati v prihodnost: da človek ostane pošten, kateri ni zelo bogat in ima v rokah blago tujih ljudi, mora imeti veliko ljubezen do samega sebe in biti trden, pošten značaj; torej mi moraš dopustiti, da bo tisti človek, kateri ne more premagati skušnjave do kupice žganja, tudi težko premagal skušnjavo do mošnje denarjev.“

Prestrašen take ostre sodbe vsede se mladeneč na stol, da ne bi padel; pa hitro skoči po konci in hiti v svojo sobo, da bi spravil skupaj svoje reči. Ker ga pa dolgo časa ni bilo iz sobe, pošlje trgovec drugega služabnika pogledat, kaj dela; pa ta se hitro ves prestrašen vrne in pové, da se je nesrečni mladeneč obesil.

To niso še vsi nasledki pijančevanja; ta strast pripravi celó človeka do roparstva.

V Parizu je bila pred nekimi leti umorjena neka krčmarica, in zaprli so nekega vojaka, ki je to ženo umoril in oropal. Civilna oblast je spoznala, da ga mora soditi vojaško sodišče, in zaradi tega ga je nji izročila. Po strogem preiskovanju bil je poklican pred vojaške sodnike. To ga pa ni prav nič prestrašilo, in on je s predrznostjo odgovarjal

Tudi sestava odsekov: gospodarskega in književnega, ostala je v bistvu ista. Gospodarski imel je mesto 3, letos 5 članov, tudi književnemu prirastla sta 2 odbornika.

Gledé delovanja pritrtil je odbor tudi v zadnji dóbi načelu: prepuščati glavno delo odsekoma, izdelane načrte pa predlagati njemu v konečno potrdilo. Običajno sta se tedaj skoro pred vsako odborovo sejo shajala oba odseka ter pretresala in prirejela vso za odbor potrebno stvarino iz svojih delokrogov. Kakor v predzadnji dóbi imel je odbor tudi v zadnji štiri seje, namreč 27. aprila, 7. julija, 24. nov. in 14. marca; istotako gospodarski odsek, namreč 4. maja, 25. junija, 21. novembra in 10. marca; književni pa tri, to je 7. junija, 19. novembra in 12. marca. Prva odborova seja bila je v prvi vrsti namenjena konstituiranju odbora in volitvi odsekov, druga konečni aprobaciji lanskih društvenih knjig, tretja troškom za lanske knjige, četrta letošnjim knjigam in deloma pripravam za današnji redni veliki zbor.

Dve vprašanji se vijeta neprestano skozi društveno kroniko, književno in gmotno. Čim previdneje in varčneje postopa odbor finančno, tem trdnješe podlago osnuje društvenemu obstanku, tem lažje mu je potem tudi društvenike zadovoljiti z obsegom in stvarino knjig; nasprotno pa se mora istotako po zanimivih, obče prijaznih knjigah zvečati tudi število društvenikov in ž njim važni vir perijodičnih letnih dohodkov.

Oglejmo si nekoliko natančneje, kako je odbor ti dve vprašanji v zadnji dóbi reševal, in obrnimo se najprej k književnemu vprašanju. Gledé izdavanja knjig se je odbor držal lani načela predzadnjega leta. Hotel je podati društvenikom pred vsem skupino manjših, po vsebini raznovrstnih, kolikor mogoče izvrstnih spisov na znanstveno poučni podlagi; tej skupini bodi pridejano pisarniško poročilo v običajni sestavi. To načelo je izraženo v Letopisu za l. 1887, katerega je več let sem tako marljivo in spretno uredoval prof. Levec, da omenjajo knjigo pohvalno že razni slovanski znanstveni časopisi in društva. Z dr. Lampetovim „Uvodom v modroslovje“ dobili so „Matičarji“ samostojno, znanstveno poučno knjigo iz doslej mej Slovenci še malo obdelovane stroke. Odbor mora biti pisatelju le hvaležen, da se je težavne naloge lotil ter jo tako častno rešil; knjiga bo močno prijala pred vsem strokovnjaškim krogom. „Mrtve duše“ Gogolove v Podgoriškega prevodu so knjiga lepoznavske vsebine, ki je bila „Matici“ iz zapuščine velezaslužnega pokojnika na ponudbo in s katero nadaljuje „Matica“ „Zabavno knjižico“. Imenovane tri knjige obsegajo blizu 52 tiskovnih pól, tako da je odbor tudi lani prekoračil običajno mejo gledé obsega. Oblika jim je bila ista, kakor predlanskim, tiskovni red isti, troški so bili pa za 200 gld. manjši, kakor po proračunu nameravani. Namen, ki ga je imel odbor z omenjenimi knjigami, je bil najblažji in najresnejši; je li ž njimi tudi občno ustrezal, o tem sodijo naj društveniki in sploh občinstvo slovensko. (Dalje prih.)

na vprašanja, ki so mu jih stavili. Ko mu je pa sodnik vpričo drugih vojakov prebral smrtno obsodbo, začel se je vojak po vsem životu tresti. Dva orožnika sta ga morala podpirati, da je mogel priti do ječe.

Za časa njegovega zatvora ga je večkrat obiskal vojaški duhovnik, in vselej je z veseljem sprejel tolažbo svete vere. Njegova prošnja za pomiloščenje je bila odbita, in došlo je povelje, naj se sodba izvrši.

V jutru zadnjega dne pride duhovnik okoli četrte ure k njemu in naznani nesrečnežu, da se mu bliža smrtna ura.

„Prijatelj moj“, mu pravi, „ti greš v smrt kot dober kristijan; poklekni in moliva.“

Duhovnik in drugi vojak ž njim pokleknejo, da bi zanj izprosili usmiljenje od Boga.

„Oče moj, oče moj!“ kliče vojak in steguje roki proti križu, ki je visel na steni. „Oče moj, hočem iti k tebi v nebesa!“

„Ljubi moj sin“, odgovori mu duhovnik, „jaz poznam pot, ki pelje tje in imam v rokah ključke od vrat nebeških. Božja postava je postava usmiljenja, je postava ljubezni.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. aprila.

Notranje dežele.

Domobrantsko ministerstvo je odbilo prošnjo dunajskih obrtnih zadrug, da bi se jim dovolila udeležba vojnih zalaganj. Kot razlog tej odklonitvi se navaja, da zadruge ne morejo zadostno varno jamčiti eraru.

Mej **zagrebškim** mestnim zastopom in **zemaljsko vlado** je navstal nov razpor. Vlada je razrušila sklep mestnega zbora, po kojem se je izročila zgradba vojašnice neki zagrebški družbi za dražjo ceno, kakor se je ponudil budimpeštanski stavbeni mojster Schoman, ter ob jednom zaukazala občinskemu svetu, naj takoj prične z nova obravnavati s Schomanom in sklene ž njim pogodbo še pred dnem 26. aprila.

Ministerski predsednik **Tisza** je kot finančni minister sklenil s Rothschildovo skupino pogodbo, vsled koje prevzame ta konzorcij toliko 4% zlate rente, da se bo z dotičnim zneskom pokrili celi letošnji proračunski primanjkljaj in realizoval ostanek blagajnične založbe 32 milijonov goldinarjev.

Vnanje države.

V **srbski** skupščini je predvčerajšnjim naznanil finančni minister novo postavno predlogo. Občinski zakon se je rešil do § 80. Včeraj je bilo posvetovanje o tej postavi končano.

Bolgarski vladi je došlo naznanilo, da namerava nekaj izseljencev prekoračiti mejo pri Trnu. Zaradi tega je odšel iz Sofije tjakaj oddelek konjice. — Zadnji čas spravljal se je princ Aleksander Battenberški mnogo v zvezo z bolgarskim vprašanjem ter se je posebno naglašalo, da ima veliko vpliva na bolgarsko vojno, ki še ni pozabila svojega junaškega vodje pri Slivnici. Vse posledice, ki so se iz tega sklepale, izgubile pa bodo svojo podlago, ako se pokaže resničnost berlinske brzjavke v „Temps“, ki pravi: Princ Aleksander Battenberški odpovedal se bo v kratkem javno in konečno bolgarskemu prestolu ter zagotovil, da bo, kakor do sedaj, takó tudi v bodoče ostal izvan vsake zveze z bolgarskimi dogodki. Bismarck je neki rekel, da pod tem pogojem nima ničesa zoper njegovo poročitev s princesinjo Viktorijo. Kakor hitro se bo torej proglasila Battenberžanova izjava, izvršila se bo slovesno njegova zaročitev s princesinjo v navzočnosti angleške kraljice. Ker bo slednja kmalu prišla v Charlottenburg, pokazalo se bo že v nekaterih dneh, koliko je resničnega na tej brzjavni vesti.

Predvčerajšnjim je **nemški** cesar skupno delal z državnim kancelijem. „Reichsanzeiger“ je objavil bulletin: Cesar je imel precej mirno noč. Sploh pa se bolezen ni obrnila niti na boljše, niti na slabše. „N. A. Ztg.“ dostavlja: Preteklo noč morala se je cevka odstraniti in nadomestiti z večjo. Dr. Hovell je to izvršil, ne da bi bil cesar pri tem izgubil kaj krvi ali imel posebne bolečine. Profesor Leyden je preiskal cesarjevo pljuča. Izid tej preiskavi je bil negativen.

Včeraj se je zopet sešla **francoska** zbornica in Boulanger je s svojimi pristaši slovesno prestopil prag palače „Bourbon“. Nameravale so se pri tej priložnosti izjave za Boulangerja, pa tudi nasprotniki so pripravljali protiizjave. Poročil o teh dogodkih še nimamo, toliko pa je gotovo, da so se vršili jako razburjeni prizori, posebno ako je imel Boulanger koj prvi dan svoj napovedani veliki govor. Republikanske stranke si nasproti bodočemu delovanju bivšega generala ne vedó svetovati. Na eni strani hočejo vložiti interpelacijo o gotovih dogodkih med volilnim bojem v Nord-departementu; velik del poslancev pa naravnost zahteva izimne postave zoper Boulangerja. Proti temu piše „Justice“, češ, to bi

„Da, moj oče, jaz se hočem spraviti z Bogom. Jaz sem velik hudodelnik. O moja uboga mati!... tudi njo hočem prositi odpuščenja!“

Ko se je spravil z Bogom, povžil je nekoliko jedi, izpil kupico vina, objel svoje tovariše in jim rekel:

„Glejte, prijatelji moji, kako pijančevanje vojak pogubi.“

In mej potom na kraj, kjer se je imela izvršiti smrtna kazen, rekel je pri hiši, kjer je ženo ubil:

„Glejte, ondi je tista nesrečna hiša, kjer sem storil hudodelstvo. Nesrečna žena, ki sem te tako roparski umoril, odpusti mi!“

Ko so prišli na določeni kraj, prosi duhovnika, da bi smel z odprtimi očmi umreti. To mu je bilo dovoljeno. Poklekne, poljubi križ, puške zagromé, vojak se mrtev zgrudi na tla.

Kaj pa bo ž njegovo materjo, z očetom, z brati in sestrami? Vedno zapuščeni, nesrečni!

(Konec prih.)

bila edina nespametnost, koju bi mogli še storiti, ter priporoča odločno radikalno politiko. Oportunci želé, da bi se objavile brzjavke Boulangerjeve, ki so v vladnih rokah; toda to bi slednjemu gotovo ne škodovalo. Republikanci se edino le še s tem tolažijo, da bodo celo krivdo Boulangerjevih uspehov podtikali bonapartovcem, dostavljajoč, da se bo sedaj pokazal poslanec Nord-departementa kot njihov vođa. Temu nasproti pa se zopet poroča, da se ravno sedaj vrše obravnave v Bruselji, kojim namen je, da bi se ločili bonapartovci od Boulangerja. Skoraj gotovo jim nekoliko vroče prihaja, kadar se spominjo brzjav, v kojih se je čestitalo Boulangerju kot bodočemu cesarju. Boulangerjev vpliv raste vedno bolj z vsakim dnem. Ferryjevi napadi mu le koristijo, kajti Ferry je jako malo priljubljen pri narodu, ki ga zaničujeva imenuje „orožje Bismarckovo“. — Liga patrijotov je Boulangerju pismeno zagotovila svojo prijateljsko udanost ter čestitala na vspehu volilem v Nord-departementu.

V **italijanski** zbornici se je predvčerajšnjim izrazil poslanec Bonghi, da bo namesto dne 20. t. m. utemeljil svojo interpelacijo še-le tedaj, ko bo predložena zbornici zelena knjiga o afriški ekspediciji. Ministerski predsednik Crispi je odgovoril, da bo predložil zeleno knjigo prihodnji torek. Toscanelli je interpeloval vlado zaradi nekega razgovora mej Crispijem in nekim dopisnikom francoskega lista „Figaro“. Crispi je zahteval, naj se preloži ta interpelacija za šest mesecev, na kar jo je umaknil Toscanelli, predsednik pa je razpustil sejo. — Število vojakov, ki se je odpeljalo iz Masave v domovino, znaša do danes okoli 2000 mož. — Italijanski veleposlanik v Lisabonu, grof Colloniano, izročil je portugalskemu kralju svoje poverljivo pismo v slovesni avdijenci dne 16. t. m.

Angleška spodnja zbornica je potrdila dne 18. t. m. z 239 proti 182 glasovom postavu, ki dovoljuje, da se sme mož oženiti s sestro svoje umrle soproge. — Kraljico Viktorijo spremljevala bo v Nemčijo samó princesinja Beatriks. Potovala bo čez Bologno in Alo. V Charlottenburgu ostala bo dva dni, potem pa se vrnila v Anglijo. V Windsoru pričakujejo jo dne 27. t. m. zvečer.

Turški sultan je jako slovesno sprejel nemškega veleposlanika pl. Radowitza, ko mu je ta izročil svoje poverljivo pismo. Veleposlanik je prišel z vsemi uradniki veleposlaništva in konzulata in s častniki ladije „Loreley“ v Yildiz-palačo, pred koje je stal bataljon vojakov z godbo. Slednja je pri prihodu veleposlanikovem zaigrala nemško himno. Sultan je pri sprejemu imel na prsih red črne orla z briljanti ter je vzel pismo iz veleposlanikovih rok s zatrdilom svojega prepričauja, da se nikoli ne bo omajalo prijateljstvo med Nemčijo in Turčijo. Pri obedu je sedel pl. Radowitz na desni sultanovi. K zasebni avdijenci, ki je bila po obedu, prišla sta tudi veliki vezir in baron Testa.

Med **Turčijo** in **Grško** ni vse takó, kakor bi moralo biti. V Carjigradu se resno bojé, da namerava Grška z ozirom na razširjenje Bolgarije zahtevati odškodnino, in sicer ne samo v Tesaliji ali Epiru, marveč celó v Macedoniji. V slednji se že dlje časa bojujeta za prednost bolgarski in grški vpliv, zaradi tega pa navdaja carjigradske vladne kroge bojazen, da bodo Grki odločno in z orožjem postopali, da bi tako s pomočjo dejanjskih dogodkov privedli to vprašanje do njim ugodnega stališča.

Rumunska vstaja, ki se razteza od Oltenice ob Dunavu do Bukarešta, ni več upor zoper vlado, marveč že zoper posest, inteligenco in oblastnijo. Razgrajalci ne napadajo samó graščakov, marveč tudi duhovnike, učitelje, da celó imovite kmete. Vlada je izprevidela, da z dobroto ne opravi ničesa zoper te ciganske in roparske elemente ter je dovolila proti prejšnjemu ukazu, da smejo vojak v sili rabiti tudi strelno orožje. Pri vsakem vojnem oddelku, ki je poslan zoper vstajnike, so tudi državni pravdniki in preiskovalni sodniki. — Minister Rosetti se je posvetoval z vodji vladi nasprotne stranke, ki so mu obljubili, da bodo mirni ostali nasproti ministerstvu, ako se kmalu razpišejo nove volitve in nikjer ne postavijo poluuraadni kandidatje. Rosetti je bil s tem zadovoljen.

Grška vlada namerava prirediti povodom kraljevega vladnega jubileja razstavo za kmetijstvo, industrijo, umetnije in véde. Razstave se bodo mogli udeležiti tudi inozemski izdelki, toda brez pravice do premij. Tudi bi morali inozemci razstaviti svoje blago v lastnih zgradbah, ako ne bi preostajalo zanje prostora v razstavnem poslopji.

Švicarski zvezni svet je sprejel ostavko poslanika v Washingtonu, polkovnika Frey-a. Kot njegov naslednik se je določil dr. jur. Olaparde, legacijski svetnik pri švicarskem poslaništvu v Berlinu.

Izvirni dopisi.

Iz New-Yorka, 2. aprila. Dovolite, gospod vrednik, da svojim rojakom, katere srčno ljubim, včasih kaj sporočim.

Dne 22. marca je odplula ladija „Trave“ z nami iz Bremena. Ladija je prav lepa, ima 8000 konjskih sil. Izseljencev je bilo 590 na njej, med

njimi 11 Kranjcev. Dasiravno je bilo morje poprej prav nemirno in viharo in se je bilo bati nesreče, vendar smo srečno vožnjo imeli; le dve noči je bil Neptun zelo razburjen. Skoraj vsi so dobili morsko bolezen, meni je pa celo pot prizanesla.

Tudi smrt je zahtevala svojo žrtev. Deklica je umrla za jetiko, jeden mornar se je obesil in drugi je padel v kotel. Po noči so jih tiho in skrivno izročili hladnemu in mokremu grobu. Na Veliko nedeljo smo srečno dospeli v New-York. Vreme je bilo lepo, razgled krasen. Nehoté sem vskliknil iz dna srca „aleluja, Deo gratias“ ter se spominjal na prelepe procesije pri Vas, pa tudi na „pirhe“, ko smo v mladosti v Podbrezjah „štrucali“. Jeden dan ostanem tukaj pri č. g. Stecherju, tirolskem duhovniku, potem se podam čez Washington v Minnesoto, od koder bom zopet sporočil. Srčen pozdrav vsem prijateljem in znancem, od katerih sem se moral zoper svojo voljo prav angleški posloviti. Na svidenje! John Pavlin.

S Črnuč, 17. aprila. (Kmetijsko predavanje.) V nedeljo 15. t. m. je našo sosesko razveselil s svojim pohodom potovalni učitelj „kranjske kmetijske družbe“, gosp. Gustav Pirc. V obilnem številu zbrali so se poslušalci v šolski sobi po končani popoldanski božji službi. Gosp. Pirc je govoril v lepi slovenščini sosebno o tem, kakim potom naj si skuša kmetovalec pomnoževati svoje dohodke pri vedno rastočih bremenih. Ozrl se je sosebno na živinorejo, pridelovanje živinske krme ter sadjarstvo in nas opomnil premnogih napak pri tej stroki. Popolno zbranim duhom sledili so poslušalci vrlemu govorniku in slednjič so vsi pritrdili, da „je vse tako, kakor je gospod govoril“. V svojem govoru je gospod udrihnil tudi po „šnopsu“, in taka beseda je gotovo na pravem mestu o takih prilikah.

Zadovoljni z vrlim poskom razšli smo se na svoj dom; dobili smo po tem prvem pouku pravi pomen „kmetijske družbe“; in to je gotovo prava in potrebna pot „kmetijski družbi“, da se ona bolj okrepi med narodom našim; upamo, da se bode pri nas zdaj nekoliko mož oglasilo k pristopu; in slednjič smo gospodu govorniku izrazili željo, da bi nas kmalu zopet počastil in poučeval, in gospod je obljubil radovoljno ustreči naši želji.

Iz Ribnice na Pohorju, 19. aprila. (Raznoročje.) Dne 8. aprila sklicalo je naše bralno društvo gg. odbornike k seji, velevažni vsled tega, ker so se posvetovanja tikala bližnjega letošnjega občnega zbora, ki nam je bil o pustu zaprečen.

Komaj smo se sešli, ko nam prinese mariborska „Südsteir. Post“ kratko, pa kaj neveselo novico, da je naš gosp. kapelan Kavčič prestavljen k sv. Magdaleni v Maribor in katera novica da se ima baje v kratkem uresničiti. Tega nam je še bilo treba! Vsaj ima društvo že brez tega predosti nezgod. Ne vtevajoč teh, ki nam mečejo polena pod noge, zgubili smo najpoprej g. Kocuvana kot glavnega osnoveatelja; na pustni dan stali smo nad odprtim grobom vrlega društvenega pevca in uda Ant. Mravljaka, in komaj to rano nekoliko pozabili, pa bi imeli sedaj zopet izgubiti dušo našega društva — vsaj kar se petja in igre tiče — gosp. Kavčiča. Kakor rečeno, sešli smo se v polnem številu, kakor po slutnji, da bo nemara to — zadnjikrat!

Po vstopu g. Kavčiča med nas otvori takoj gosp. predsednik sejo, ter v govoru svojem takoj omenja veliko iznenadenje in izgubo, katerega nas s preselitvijo tega vrlega domoljuba zadeva, kajti zasluge g. Kavčiča za naše društvo so tolike, da se mu pač za vse zadostno zahvaliti ne more. Torej pravi, mislim, da bo najprimernejše, ako ga odbor takoj v začetku seje izvoli za svojega častnega uda, na kar vsi odborniki vstanejo in odobravajo ta predlog zakličejo gospodu večkratni „živio!“

Potem se začne v kratkem govoru zahvaljevati g. kapelanu podpredsednik Držečnik, omenjajoč, kakó se je v tem poldrugem letu, odkar imamo g. Kavčiča v svoji sredi, v verskem oziru na bolje obrnilo.

Dalje g. tajnik naznani, da je društvo čestitalo po svojih bližnjih odbornikih k petdesetletnici vele-slavnemu jugoslovanskemu mecenu, veleč. g. biskupu Strossmayerju, ter prečita na to tudi prekrasno zahvalno pismo v hrvatskem jeziku, kar se vzame radostno na znanje. Toda brez dovoljenja visokega zlatomašnika si pisma ne drznemo objaviti, pač pa bodi pridejana h koncu dopisa čestitka, da jo lahko čitajo tudi ostali udje. — Potem se je po daljšem razgovoru sklenilo, naj bi se vršila veselica z rednim zborom na šesto nedeljo, to je dne 13. maja,

in če bo količjak mogoče po prvotnem vspredu, nahajajočem se že na poprej pripravljenih vabilih. Zlasti priporoča g. Kavčič, ne odstopiti od prostorov in od igre, kajti doslednost bo nam pridobivala še več spoštovanja, ter pokazala pri drugih, ki so takšne ovire že pustili za seboj, vsaj našo dobro voljo. — Vsekako pak se sklene sklicati po spremembi, že znani, še jedno sejo, pri kateri priložnosti se bodo priprave še natančneje določile.

Gori omenjena čestitka pak se glasi: „Vaša Prevzvišenost! Napolnjeni radosti, da je dal milostljivi Bog učakati Vaši prevzvišenosti petdesetletnico takó plodonosnega delovanja, hitimo poleg številnih drugih tudi mi, se Vaši prevzvišenosti k temu pomenljivemu dnevu spoštljivo prikloniti, ter izraziti Vam svoja čutila hvaležnosti in občudovanja. Hvaležnosti, zaradi takó neomejene ljubezni do slovanske narodnosti, katero Vaša prevzvišenost nikdar ni tajila, niti se je sramovala, a občudovanja pak zaradi žrtev za slovo med Slovani — katoliškimi in pravoslavni. „Pa bo en hlev in en pastir!“ Te besede smemo skoraj obračati na Vašo prevzvišenost, vidéč, da je čast imena Vašega in cenitev zaslug po vsem slovanskem svetu enako razširjena in da ni nobenega, ki bi se v tem oziru z Vami mogel meriti! Bivajoč skoro na vrhu Pohorja, želimo, naj bi Drava in Sava ponesli k slovesnemu dnevu k Vam naše pozdrave; naj bi Bog ohranil Vas še na mnogaja leta; naj bi se zvezda Vaša v slovečem Djakovu še vedno bolj in bolj svetila. Ponižno prosimo, blagovolite sprejeti tudi naše borne čestitke ter ohraniti nas v spominu in ljubavi, kakor i vse prave in zveste Slovence.“

Iz Gradca, 16. aprila. (Žalostni konec vesele komedije.) Kmalu bo leto dni, kar sem Vam bil sporočil, da dobí pruska metropola zelenega Štajerja svoj „Lloyd“ na Muri. Čez nekaj časa na to dospela sta tudi res dva parnika semkaj, prvi kakor svoje dni Odisej po mnogih borbah z mokrim elementom po vodi, drugi od Dunaja čez Semering po suhem, prav à la Janson! Vozila po Muri ljudi nista nikdar, ker ju je tehnična komisija obsodila, da nista za ta posel sposobna. Nato so ju vsacega za jeden breg Mure priklenili in sicer „Kübecka“ za levi breg med verižnim in Albrehtovim mostom, „Gratz“-a pa ob desni breg ravno nasproti gostilne „pri kraljevem tigru“, kjer so nameravali napraviti pristanišče. Dne 12. t. m. moralo je podjetništvo odpraviti za promet napravljene pontone in sedaj je le še vprašanje časa, kedaj se zasopeta parnika „Kübeck“ in „Gratz“, ter se poslovita „a non più viderci“. Kam pojmeta po desetmesečni letargiji, ne morem uganiti.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič misli, da so določila načrta o novem krošnjarskem zakonu preostra. Recimo, da v velikem mestu, da je na Dunaji krošnjar tujcem nadležen; v Ljubljani ne moremo tega trditi in krošnjarstvo tudi ne škoduje tukajšnjim trgovcem. Na kmetih pa je krošnjarstva še vedno potreba, ker krošnjar krošnjari z mnogimi proizvodi, katerih ravno ni v oddaljenih krajih, v katerih krošnjari.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann podpira predlog odsekov.

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič je mnenja, da bi si krošnjari več prislužili, ako bi krošnjarili samo v svoji domovini.

Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner izjavlja, da se načrt novega krošnjarskega zakona po možnosti ozira na željo trgovcev.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann predlaga, da se v § 9. mej ono blagó, katero je ne gledé na izvor izključeno od krošnjarstva, sprejmo tudi človeški lasje.

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič predlaga k § 10., da se krošnjarstvo v občinah z več nego 60.000 prebivalci more prepovedati trajno ali na nedoločen čas.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann ne more se strinjati s predlogom g. predgovornika, ker se more krošnjarstvo prepovedati samo na zahtevanje občine in v sporazumu s trgovinsko in obrtniško zbornico, in zategadelj ne moremo trditi, da v občinah z več nego 20.000 prebivalci ni smeti krošnjariti.

Pri glasovanji sprejme se predlog odsekov s pristavkom gosp. Karola Luckmanna k § 9, a predlog g. Vasa Petričiča k § 10 se odkloni.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann govori o obrtnih odnošajih v Kropi, omenja, da se je zbornica že pred nekaterimi leti bavila s tem vprašanjem, kako dati Kropencem dela, ker je bila preverjena, da žebjarji kropenski ne bodo mogli vztrajati v borbi proti izdelovateljem žebeljev s stroji. Takrat se je tudi mislilo, da bi se prebivalcem moglo s tem pomagati do nove obrtnosti, ako bi se jim ustanovila strokovna šola za puškarstvo. Toda, če tudi je ta stvar napredovala, vendar šola iz vzrokov, ki niso znani niti poročevalcu, niti zbornici, ni bila ustanovljena. Govornik govori potem, kako peša trgovina z žebli, kako jim pada cena in kako se manjša tudi zaslužek od dela, ki je od l. 1885 za polovico manjši.

Dočim si je delavec leta 1885 zaslužil na teden 7, 5, 3 gld., zaslužil si je leta 1887 le 3 gl. 50 kr., 2 gold. 60 kr., 2 gold., pač toliko, kolikor je delal. Kranjska hranilnica dala je ubogemu prebivalstvu že 500 gold., katere je razdelil gosp. c. kr. okrajni glavar radovljiški, in gosp. c. kr. deželni predsednik se je že tudi potrudil, da izposluje ubožcem kropenskim kako podporo, in je že tudi odredil, da se o tej stvari posvetuje posebna enketa, kako podati obrtnemu prebivalstvu kropenskemu trajne pomoči. Ta enketa bode se tudi bavila z vprašanjem o strokovni šoli. Govornik misli, da mora zbornica gotovo zahvalno priznati trud gospoda c. kr. deželnega predsednika, toda tudi zbornica pozvedovaj, kako pomagati, in zbornica bi tudi lahko opozorila visoko c. k. državno vojno ministerstvo na žebljarsko obrtnost kropensko. Zategadelj predlaga:

1. Zbornica naj se obrne do visokega c. kr. državnega vojnega ministerstva s prošnjo, naj naročuje konjake za c. kr. vojsko iz Kroepe.

2. Zbornica naj pozveduje, kako bi se vrhu tega moglo preskrbeti delo kropenskemu prebivalstvu.

Razgovora o tej stvari so se udeležili: gospod c. kr. vladni svetnik Josip Dralka, kateri je javil, da bodo na enketo povabljeni zastopniki deželnega odbora, trgovinske in obrtniške zbornice, gosp. obrtni nadzornik, zastopnik Kroepe in drugi obrtniki, potem zbornični svetnik Vaso Petričič, ki je podpiral odsekovne predloge, zbornični tajnik, kateri je stvar pojasnjeval, in gospod poročevalec. Pri glasovanji bili so predlogi sprejeti. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Od cesarjeviča Rudolfa) dobil je gosp. Janez Šubic, prof. na obrtni šoli v Kaiserslauternu naročilo za najst slik za delo „Oesterr.-ungarische Monarchie in Wort und Bild“. Slikam predmeti so večinoma s Krasa in iz goriške okolice. Gosp. Jurij Šubic dobil je naročilo za trinajst slik, predstavljajoče narodne običaje po tekstu gosp. profesorja Urbasa.

(Cesaričinja Štefanija) je prišla v torek dopoldne zopet v Trst, in sicer z nadvojvodinjo Marijo Josipino in s spremstvom. Do kolodvora državne železnice se je pripeljala z vlakom, potem pa se je odpeljala z nadvojvodinjo in spremstvom najprej ogledat si stolno cerkev sv. Justa in zraven stoječi Kastel, od tam skozi mesto v „bošket“ in nazaj skozi mesto k Maksimilijanovemu spomeniku na molo Ključ, kjer se je vkrcala na pripravljen parnik in se peljala do Barkovelj; tu je obedovala in potem odpeljala se v grad Miramar, zvečer po železnici nazaj v Opatijo. — Glavno vodstvo in svet društva „Assicurazioni Generali“ bode predlagal, da se izplača za leto 1887. dividenda po 13¼ napoleonov. — Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda bode imela svoj občni zbor dne 29. t. m. popoldne ob 6. uri v „Slovanski čitalnici“.

(Volilnega shoda) za II. razred udeležilo se je večeraj zvečer v mestni dvorani nekaj nad 30 volilcev. Otvoril ga je gosp. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, ki je pozdravil navzoče volilce in nasvetoval predsednikom shodu mestnega odbornika g. Ravnikarja. Ta je naznanil, da po pravilih izstopijo izmed izvoljenih od II. volilnega razreda gg.: Benedikt, Grasselli in Potočnik, g. Ivan Gogola pa se je med letom odpovedal občinskemu svetovalstvu. Ker gg. Benedikt in Grasselli zopet sprejmeta kandidaturo, treba je dveh novih kandidatov. Namesto g. Potočnika,

ki se stalno preseli v Gorico, nasvetovali so nekateri volilci mestnega župnika, čast. g. J. Rozmana, katerega navzoči volilci soglasno potrdijo. Kmetijske družbe tajnik, g. G. Pirc, nasvetuje, naj se gosp. Ivan Gogola zopet postavi kandidatom, ker je vedno vestno izvrševal častni posel mestnega odbornika; volilci soglasno potrdijo nasvet. Kandidatje za II. razred so torej gg.: Jos. Benedikt, Peter Grasselli, Ivan Rozman, Ivan Gogola.

(Kmetiska posojilnica) snuje se v Ribnici. Deleži z omejenim poroštvom so določeni po 50 gl., neomejenim po 5 gl. Občni zbor vršil se bo koncem aprila ali začetkom maja. Ribniškemu okraju se je pridružil tudi veliko-laški.

(Gosp. Simon Ogrin), slikar na Vrhniki, naslikal je dve krasni podobi sv. Lamberta in sv. bratov Cirila in Metoda za cerkveno bandero v št. Lambertu. Ostalo krasno delo je naredila gospa Hofbauerjeva.

(Dr. Herman Zschokke), znani pisatelj, c. kr. dvorni svetnik in profesor bogoslovja na dunajski univerzi, poklican je na mesto pokojnega Wernerja v ministerstvo kot svetnik v duhovskih zadevah.

(Duhovniške izpremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Blaž Trunk, župnik v Slivnici pri Mariboru, stopi v stalni pokoj. Č. g. Fr. Črnenšek, kapelan v Loki, pride na Kozje, čast. g. Fr. Klepač iz Kozjega v Loko, čast. g. Andrej Zdolšek na Pako.

(Slovenska čitalnica v Celji) priredi v nedeljo, dne 29. t. m., veselico povodom svoje petindvajsetletnice.

(Občni zbor) podružnice sv. Cirila in Metoda v Zilski Bistrici je gosp. c. kr. okrajni glavar v Beljaku dne 16. t. m. ustno prepovedal „radi nevarnosti izgrediv“. Načelnistvo nam naznanja, da se bo shod vsejedno vršil v nedeljo, dne 22. aprila, ob 4. uri popoldne na Vratih v gostilni pri „Neuwirthu“. Namesto določenega dnevnega reda bo domača zabava.

(Zabavnika „Dom in Svet“) izšla je 4. številka. Vsebina: „Solze“ (pesem, zl. Janko Leban); „Na pót“ (pesem, zl. Janko Leban); „Lepi dol“ (nadaljevanje); „Iz burkaste preteklosti Mihe Gorenjskega“ (nadaljevanje); „Pomlad“ (pesem, zl. J. Virk); „Prvo cvetje pomladi“ (spisal Sanjačević); „Strupene rastline“ (piše S. Robič); „Iz domačih in tujih logov“ (nadaljevanje); „Slovstvo“.

(Osepnice.) Dne 18. t. m. je zbolel: 1 otrok. Ozdravel: Nobeden. Umrl: Nobeden. Bolnih 19 oseb.

Raznoterosti.

— Hrvatske nošnje na izložbi v Melbourneu. Trgovec D. Herman v Zagrebu je izložil tri lepe nošnje, ki vzbujajo veliko pozornost, in sicer dve nošnji seljakinj iz Posavine in jedno nošnjo seljaka iz zagrebske okolice. Te nošnje so izdelale seljakinje in so namenjene za izložbo v Melbourneu (v Avstraliji).

— Grozen prizor doživeli so gledalci 16. t. m. v Pragi v Kludskyjevem zverinjaku (menažeriji). Kletka za leve se je nenadno po nesreči odprla in trije levi planili so h krati med ljudstvo, katero je plaho in na vso moč kričaje bežalo. Močni, 25letni krotitelj zverin, Ivan Šanda, skušal je leve nazaj v zverinjak vgnati. Jeden levov pa je skočil nanj, pobil ga na tla in mu začel meso s telesa trgati. Se le drugim tovarišem njegovim se je posrečilo leve vgnati. Ranjenca so prenesli v bolnišnico.

— Ni treba! Mož odhajajoč od doma pravi ženi: „Z Bogom, duša, če mi ne bo mogoče opoldne h kosilu priti, pošljem ti depešo!“ Na to se odreže mlada ženska, rekoč: „O ni treba in nikar si ne delaj nepotrebnih stroškov, sem si jo že sama iz tvoje suknje vzela.“

Telegrami.

Dunaj, 20. aprila. Zbornica poslancev: Pri naslovu „nadzorna komisija državnih dolgov“ razmotrival je Herbst njene pravice ter se pri tem oziral na dotične razprave finančnega ministra. Finančni minister mu je odgovoril ter se sklicaval gledé natančnosti navedenih podatkov na listine. Ni dovoljeno smatrati komisijo kot učiteljsko skupščino, ki sme dajati vladi pouke in navodila. Nikdo komisiji ne bo odrekal pravice nadzorstva, sklepanje pa je posel edino le obih hiš državnega zbora. (Pohvala.) Po

Izdajatelj: Jožef Jerič.

kratkem odgovoru Herbstovem je bil potem naslov sprejet.

Dunaj, 20. aprila. Vojaški list je objavil Najvišje dovoljenje, da se mirovni stan pratežne armade pomnoži za štiri stotnike prvega reda in štiri stotnike drugega reda, za trinajst nadporočnikov in dvanajst poročnikov z dnem 1. maja 1888.

Berolin, 20. aprila. Cesar je imel precej mirno noč; sicer se bolezen ni premenila.

Belgrad, 20. aprila. Vlada je iz političnih razlogov prognala Tomića, vrednika „Zastavi“ v Novem Sadu, in Jovanovića, vrednika „Srbobranu“ v Zagrebu. Tudi Kornelij Jovanović, znani rusofilni agent, moral je Srbijo zapustiti.

Pariz, 19. aprila. Floquet je v zbornici z ozirom na resni položaj zahteval žaupnico, da bi branil republikanske naprave proti monarhistom in plebiscistom: Zbornica je vladi izrekla zaupanje s 379 proti 177 glasovom. Zbornica je s 340 glasovi proti 215 sklenila, da se v soboto imenuje komisija, ki bo premenila ustavo.

Umrli so:

18. aprila. Jožefa Komatar, zasebnica, 20 let, Marija Terezije cesta št. 10, Typhus. — Marija Jeršinovic, 29 let, Cesarja Jožefa trg št. 2, spridenje trebušnih delov.

19. aprila. Franc Černe, krojačev sin, 9 let, Hilserjeve ulice št. 1, Meningitis.

V bolnišnici:

18. aprila. Franc Jakopič, delavec, 62 let, Catarrhus intestinalis. — Janez Tysen, zasebnik, 70 let, Marasmus. — Ignacij Jalen, dninar, 28 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	733.3	9.8	sl. svzh.	del. jasno	
19. 2. u. pop.	730.9	20.0	sl. jzap.	"	0.00
9. u. zveč.	731.2	11.8	"	jasno	

Čez dan nekoliko oblačno, zvečer jasno. Srednja temperatura 13.9° C., za 4.5° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	80 " 45 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	864 " — "
Kreditne akcije	270 " 20 "
London	126 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 05 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 32 1/2 "

Gospodu **G. PICCOLI-JU**, lekarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

udan in hvaležen.
Na Dunaji, 1887.

(1)

Vaša želodčeva esenca, koju sem slučajno spoznal, ozdravila me je popolnoma neprenehljivo slabotnosti čreves in prebavnika, kakor tudi neznano mučete trdo - telesnosti. Dolgo iskal sem leka zoper to bolezen, ki mi je gotovo malo zadovoljnih uric v prihodnosti obečala; vse drugo zavijanje lečil bilo je zaman in edino le Vašej neprecenljive esence sem imal zahvaliti za popolno ozdravje, ter Vam ostanem, predragi gospod Piccoli, za vse dni življenja zánjo najjadrneje

Spiridijon Pokrajac,
profesorski kandidat.

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 do biva se izved po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lenčevski, župniku v Makolah (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga, Životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli; Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni mōči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Krajevni in potovalni leksikon

(Orts- und Reise-Lexikon)

Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni leksikon

obseza vse avstro-ogerske kraje ter železnične, poštne, parobrodne in brzojavne postaje s zaznamovanjem železničnih in parobrodskih podjetij; zaradi tega je za vsacega neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leksikon

sestavljen na podlagi današnjih prometnih razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vojaške in vojaške uradnike, ker je v njem navedena natančna lega vsacega kraja v Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštne, železniške in brzojavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon

je posebne vrednosti za vsacega odvetnika, bilčnika, sodnijskega uradnika itd., ker je pri vsacem kraju povedano politiško in sodnijsko uvrščenje, kakor tudi za vsakega graščinskega oskrbnika, tovarnarja, potovalca, izvoznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri vsakem kraju navedena pošta, železnica, oziroma bližnja pošta in železnična postaja.

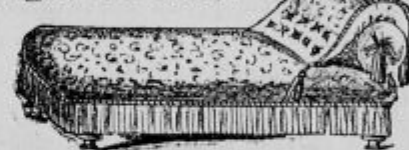
Krajevni in potovalni leksikon

izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali subskripcijska cena za celo delo a. v. gl. 7. — ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa pri založniku

Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grünangergasse I.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popo-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleibbüchsen) v domačem lanem oljnatem firnežu najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.